

VAN ÉRTELME

Pecznyík Pál

Van értelme?

Van értelme életemnek?
Kérdelem fájón hangtalan.
Miközben körülöttem minden,
labilis, bizonytalan?
Van értelme bűnben – szennyben
élni, e rongy életet?
Szeretni azt, aki gyűlöl,
aki káromon nevet?
Van értelme itt a földön,
szebb jövőre várni még?
Nincs felírva homlokomra,
mikor jön el majd a vég!
Van értelme hinni abban,
hogy egykor feltámadok?
Miközben a temetők felett,
múlnak hosszú századok?

Van értelme!

Van értelme életemnek!
Vallhatom rég, boldogan,
mert véges ez a földi lét,
örök hazám, mennybe van!
Olyan kincs van birtokomban,
mely e világgal felér,
kegyelemből, ingyen kapom,
ha a lelkem mennybe ér.
Bár nem látom, ám hiszem, hogy
való az, mit Jézus ad,
látássá változik hitem,
ha a mennybe felragad!
Van értelme életünknek,
ha Jézushoz tartozunk,
meglátjuk Őt, színről – színre,
ha egykor elváltozunk!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. IV. 26.